

Organisation	Bemærkninger i høringssvar	Kommentar til høringssvar
	<p><i>Ad § 1, nr. 13, stk. 3</i></p> <p>§ 16, stk. 3 er unødigt hård i forhold til det ønskede formål - at forhindre, at fradraget i henhold til stk. 1 forøges med »nye« garantirenter. Det burde være tilstrækkeligt med følgende bestemmelse:</p> <p>»Stk. 3. Stk. 1 finder ikke anvendelse på den del af den garanterede rente, der hidrører fra aftaler om udskydelse af udbetalings påbegyndelse, såfremt aftalen er indgået efter den xxxx 2001 eller senere.«</p> <p><i>Nyt nr:</i></p> <p>F&P forslår, at 2. punktum i § 14, stk 4, – »Nedsættelsen af et beskatningsgrundlag efter reglerne i stk. 1 og 3 kan ikke medføre, at beskatningsgrundlaget bliver negativt« – skal udgå, idet reglen ifølge F&P fører til dobbeltbeskatning.</p> <p>F&P henviser i den forbindelse til et regneeksempel. I eksemplet har der over en 2-årsperiode været et samlet finansafkast på i alt 100 mill. kr., der er henlagt til egenkapitalen. Totalt for 2-årsperioden burde der således alene betales selskabsskat med i alt 30 mill. kr. De samlede skatter udgør imidlertid 30 mill. kr. i selskabsskat og 15 mill. kr. i PAL-skat, svarende til, at der både er betalt selskabsskat og PAL-skat af de samme penge.</p> <p>For at undgå denne dobbeltbeskatning bør § 14, stk. 4, sidste punktum udgå.</p>	<p>Denne bestemmelse er taget ud af forslaget under hensyn til, at der efter det oplyste på nuværende tidspunkt alene er ca. 50 livrenter uden ret til bonus, der ikke er under udbetaling.</p> <p>Resultatet i F&P's eksempel kan ikke entydigt henføres til reglen i PAL § 14, stk. 4, men må ses i lyset af det krydsfelt, der er mellem de komplekse regelsæt, der regulerer området. Der findes derfor ikke grundlag for at ophæve § 14, stk. 4, sidste pkt.</p>